

at Hesten havde Snive eller Springorm, men den fulde Burderingsfum, hvis dette ikke er Tilfældet.

Erstatningen udredes med den ene Halvdeel af Statskassen og med den anden Halvdeel, hvad Landet angaaer, af vedkommende Amtsrepartitionssfond, og, hvad Kjøbenhavn og Kjøbstæderne betræffer, af vedkommende Kæmmerkasse. Udenfor Kjøbenhavn blive vedkommende Kæmmerkasses Udlæg senere at fordele paa Amtets samtlige Kjøbstæder.

§ 9.

Naar der i fremmede Lande er udbrudt nogen af de i § 2 ommeldte ondartede smitsomme Sygdomme blandt Huusdyrene, kan vedkommende Ministerium udstede Forbud mod Indførsel af den angrebne Art af Huusdyr samt raae Handelsproducter af samme, saasom Haar, Huder, usmeltet Talg og Kjøb, ligesom Ministeriet, hvor en af disse Sygdomme er udbrudt inden Monarchiets Grændser i een eller flere Provindser eller Amter, enten ganske kan forbyde Indførsel af den angrebne Art af Dyr til de øvrige Provindser eller Amter, eller kun tillade det under saadanne Betingelser, f. Ex. Sundhedsattester, som maatte anses fornødne til at forhindre Smittens Udbredelse.

§ 10.

Med Hensyn til de mildere smitsomme Sygdomme saasom Tungekraft, Mund- og Klovesyge, Dværke (hvortil ikke henregnes Hoste og Catarh), qværkagtig Strengel, Ringorm og Stab hos andre Huusdyr end Faaret, gjøres det Cieren til Pligt ikke at fore sit af nogen saadan Sygdom angrebne Dyr hen paa Steder, hvor andre Dyr af samme Art findes, navnlig paa Markeder, i fremmede Stalde og paa fremmede Græsgange. Desforuden skal enhver Eier af en Hest, der angribes af Stab, typhøs eller putrid Feber eller af nogen anden smitsom Sygdom end Dværke, ligesom ogsaa enhver Eier af Hornqvæg, der angribes af Stab, derom gjøres Anmeldelse for Politimesteren eller Sognefogden, ledsaget af Underretning om, hvad han med Hensyn til sammes Afsondring og Cuur selv har foranstaltet.

Finder Politimesteren det nødvendigt for at forebygge Smittens videre Udbredelse, er han berettiget til at lade Sagen undersøge af en Dyrlæge, at paabyde det Fornødne med Hensyn til Afsondring og Rensning (§ 6) og at paasee Overholdelsen af saadant Paalæg.

§ 11.

Opstaaer der Formodning om, at en Hund er angrebet af Hundegalskab, skal Saadant uopholdelig anmeldes, i Kjøbenhavn og Kjøbstæderne for Politimesteren, paa Landet for Sognefogden, som paasee, at Dyret strax dræbes eller forsvarligen bindes og affærres, indtil det kan vorde undersøgt af en Dyrlæge. Erklærer denne da Hunden for gal, skal den dræbes. Den dræbte Hund obduceres, og Forretningen indsendes til Amtet. Ethvert Dyr, som ved Bid kan forplante Sygdommen videre, skal, naar det er bidt af en gal Hund, enten dræbes eller holdes indespærret paa en saadan Maade og i saa lang Tid, som af Politimesteren erkjendes for betryggende. Har et Dyr været angrebet af Hundegalskab, maa dets Kjøb ikke anvendes til Føde for Mennesker eller Dyr.

Naar der paa en Egn viser sig et enkelt eller dog kun faa Tilfælde af Hundegalskab, kan Amtmanden (i Kjøbenhavn Politidirecteuren) ved en offentlig Kundgjørelse paabyde, at i et større eller mindre, deri noiere betegnet District, alle løsgaaende Hunde, indtil Paabudet ved en lignende Kundgjørelse atter ophæves, skulle være forsynede med forsvarlig Mundkurv. Derved bekjendtgjøres til lige, hvorledes disse skulle være beskafne. Løsgaaende Hunde uden forsvarlig Mundkurv skulle da optages og efter Omstændighederne enten strax dræbes eller opbevares i 3 Døgn, inden hvis Udløb de kunne indløses af Cieren mod at betale Omkostningerne.

Udbreder Hundegalskaben sig videre, saaledes at den antager en foruroligende Charakter, skal Amtmanden (i Kjøbenhavn Politidirecteuren) ved en lignende offentlig Kundgjørelse befale, at indenfor et nærmere betegnet District alle Hunde enten skulle holdes bundne eller dræbes. I Kjøbenhavn og Kjøbstæ-